

Vyprávět se tedy **Honza Brož** – jeden z nejvýraznějších folkařů své generace - za ta léta na pódiu naučil kvalitně:

použiji letopočty našich desek,
koncert, na kterém měla

*„Provedu vás historií a jako dlaždičky
zahájil*

Devítka

pokřtít své nové album

Štístko

. A už jsme věděli, že nepůjde jenom o náhodné přehrávání písniček, a už si nás Honza vedl na provázku. První půle koncertu nabídla chronologii minulých alb, od prvního

Ještě se střílí

až po jedenácté

Je to boj!

, většinou zazněla jedna píseň, někdy dvě nebo žádná. Začalo to hned zvostra

Holkou od koní

a pokračovalo například přes

Hej, lidi, Dobrý duše, Dlouhej den

nebo

Litvínov 75

až k

Třetímu zvonění

. A k tomu jsme se opravdu dozvídali, co se v roce, kdy Devítka zrovna vydávala desku, dělo ve světě či v Česku: že jsme vyhráli v Naganu, Andrej Kiska byl zvolen prezidentem Slovenska nebo že v roce 2007 měl být konec světa. Komentář k přijetí Česka do EU byl neuvěřitelně dokonale vysoustružený a taky – jak znám, bohužel, své spoluobčany – odvážný. Mrzelo mě pak, že jsem v tu chvíli Honzovi nezatleskal, takže tak teď na dálku činím.

Ale přišli jsme kvůli písničkám, takže veselá i vážná linie nedávné historie zmizela s přestávkou. A přišli jsme kvůli písničkám, které jsme neznali, které kapela nahrála na svou novou desku. Té patřila druhá půlka a Devítka přehrála **Štístko** poctivě, skoro celé. Za bicí si sedl Daneš Marinica, který na nové desce s Devítkou hostuje (jakož, pravda, i na deskách předchozích). Druhým hostem byl kytarista Jan Paulík, to aby pomohl zpřítomnit – pro nás, kteří jsme netušili, překvapivou – zálibu kapelníka v přednesu poezie a jejím melodramatickém zpracování (na albu je Aškenázyho

Mudrosloví

a

Zavři oči

Václava Hraběte). A jinak „jen“ Jindřiška a Honza Brožovi, Madla a Honza Klupkovi a Ivan Šmejda a jejich nové dílo. Jo, chyb jsem slyšel docela dost (víc ale asi v první půli; rozezpívávání není tak úplně zbytečná věc...), ale klady byly rozhodně silnější. Kapela – aniž by se pouštěla do laciných gest – měla drajv, tah na bránu, šťávu, oheň – jak chcete. Zvláště v takových kouscích jako je převážně vokální gospel

Tři kříže

(nebojte, to nejsou ty Hubertákovy...) jsem posléze nad konzervovanou Devítkou smutně pokýval hlavou – nebylo to úplně totéž. Ale to je jiná pohádka: tato by mohla končit spíš zvoláním - chodte (dokud to jde...) na živou hudbu, nic ji nenahradí.

Myslel jsem, že po těch desetiletích pod pódii už poznám přirozeně vzniklou zápletku od secvičené scénky, ale akce kolem křtu desky mě tedy vykolejila. Nicméně k polití placičky nakonec došlo, ať už se Honza upejpal doopravdy nebo jako, dámy přinesly jeho vlastní slivovici a bylo. Přídavky byly velkolepě nadvakrát, celkem tři a poslední, krásně provedená

Přišel jsi z dálky

uzavřela kruh a vrátila nás někam na schody Koleje 17. listopadu... I s přestávkou trval celý koncert neošizené dvě a tři čtvrtě hodiny a přesně sto diváků – číslo dané covidovou legislativou – bylo určitě spokojeno. Já taky.

Honza Brož a Devítka, 1. září 2020, Praha, Divadlo za plotem